

KATE CARR
MAGDALENA DZIURLIKOWSKA
SHWAN DLER QARADAKI
JOHANNA HÄSTÖ
PERNILLA JANSSON
HENNY LINN KJELLBERG
HANNA NIELSEN
BJÖRN OLSSON
LENA STENBERG
MARIETA TONEVA
KNUTTE WESTER
THAMER AL ZAIDI
GABRIEL JONSSON
HÅLLAMS LINNEA HENRIKSSON

TRANSITION

förflyttningar / den rörliga människan / föränderliga mänskliga landskap
Movements / moving man / changing human landscape

LEKSANDS KULTURHUS 8/10 – 12/11 2016
LUDVIKA KONSTHALL, 15/10 – 12/11 2016,
Satellitutställning - Hållams Linnea Henriksson
MEKEN SMEDJEBACKEN - vår 2017

TRANSITION

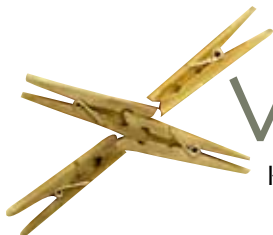
Förflyttningar / den rörliga människan / föränderliga mänskliga landskap

I all mänsklig tid har vi rört oss, för att utfodra våra djur, finna mat, jobb och trygghet. För överlevnads skull behöver de basala behoven tillgodoses. Detta kan tillhöra gårdagen för någon. Vardag och nutid för en annan. Men hur kan dessa erfarenheter gestaltas? Hur sätter vi ord, ger form eller uttryck kring mänsklig förflyttning och migration? Att färdas över tid och landskap, skapa relationer till nya platser, omskriva och förskjuta den mänskliga kartan.

TRANSITION

Movements / moving man / changing human landscape

Throughout our human history, we have been on the move, to feed our animals, to find food, jobs and security. In order to survive, the need to meet basic requirements. This may be something of the past for some. For others it is the living and present. But how can these experiences be portrayed? How do we put in words, give form to or express the human displacement and migration? To travel across time and landscape, creating relationships in new places, redrawing and reinterpreting the human map.

Vägskäl 2016

Konstutställning - Kulturmöte i Leksand

TRANSITION - förflyttningar / den rörliga människan

Sedan 1997 pågår ett projekt, Vägskäl i Leksand, en mötesplats för konstskapare från olika delar av världen med utställningar, workshops och kulturaftnar, med film, dans, föredrag, musik och poesi. Projektets syfte är att exponera olikartade nya konstriktningar, lokalt och internationellt, och att bygga broar mellan olika traditioner och låta olika genrer berika varandra. Under 19 år har vi haft fantastiskt samarbete med svenska och internationella konstnärer och visat verk av mer än 650 utställare här i Leksand men också på andra ställen i Sverige och Europa.

Årets tema - TRANSITION

Utställningen har fått namnet Transition och handlar om förflyttningar/den rörliga människan/föränderliga mänskliga landskap och är ett högaktuellt ämne som rör dagens flöden av människor som frivilligt flyttar eller tvingats lämna platser för att ta sig till nya. Årets Vägskäl är ett samarbete mellan KiD (Konst i Dalarna), Leksands kulturhus - Vägskäl och 14 svenska och internationella konstnärer. Samtidigt pågår KiDs projekt att inventera och skapa kontakt med nysvenska/nyanlända bild- och formkonstnärer samt konsthantverkare. Konstnären och pedagogen Lina Sofia Lundin har curerat deltagandet och är projektledare.

Utställningsprogrammet har fyllts med seminarium, filmvisningar, nätverksträffar för nyanlända konstnärer, workshops och guidade visningar. Eftersom utställningen även vill komma Leksands grundskoleelever till godo har dramapedagogen på Kulturhuset, i dialog med KiD, även tagit fram en särskild programverksamhet riktad till skolorna. Projektet har haft stöd från Landstinget Dalarna, PostkodLotteriets Kulturstiftelse och Leksands Sparbank.

Stort tack till alla konstnärer och andra som har hjälpt till med utställningens produktion och extra tack till Lina Sofia Lundin och Konst i Dalarna för mycket gott samarbete.

Jovica Marceta - Vägskäl i Leksand

Crossroads 2016

Art Exhibition and Cultural Meeting in Leksand

TRANSITION - movements / moving man

Vägskäl has been an ongoing project in Leksand since 1997, a meeting place for artists from different parts of the world, with exhibitions and workshops, as well as cultural evenings with film, dance, lectures, music and poetry. The project aims to give exposure to diverse new art movements, locally and internationally, and to build bridges between different traditions and allow different genres to enrich each other. In our 19 years, we have had a fantastic co-operation with Swedish and international artists and have shown the works of more than 650 exhibitors, not only in Leksand but also in other places in Sweden and Europe.

This year's theme - TRANSITION -

The exhibition is entitled Transition and is about movement / man on the move / the changing human landscape and is a particularly topical subject in view of today's flow of people who are moving voluntarily or who are being forced to leave places in search of new sanctuaries. This year's Vägskäl is a co-operation between KiD (Konst i Dalarna - Art in Dalarna), Leksand Cultural Centre and Vägskäl and its 14 exhibiting Swedish and international artists. KiD wants to make contact with and create an inventory of aspiring Swedish and new incoming visual artists and craftsmen. The artist and educator Lina Sofia Lundin is the project manager and curator.

The exhibition's programme includes a seminar, workshops, filmscreenings, networking meetings for arrivals to the region and guided tours. One of the purposes of the exhibition is to encourage and inspire Leksand's primary school pupils and there will be an arts' teacher at the Cultural Centre, who will liaise with KiD to produce a special programme of activities aimed at the schools.

The project has had the support of Dalarna's Landstinget, PostkodLotteriets Kulturstiftelse and Leksands Sparbank.

A warm thanks to all the artists and others who have helped with the exhibition and production, with special thanks to Lina Sofia Lundin and Konst i Dalarna for their excellent cooperation.

Jovica Marceta - Crossroads in Leksand

UPPRINNELSEN

Utställningens tematik växte fram ur ett samtal i början på detta år när konstnärerna Johanna Hästö, Matilda Haritz Svenson, May Lindholm och jag träffades. Vi möttes för att prata om hur vi kunde närma oss de frågeställningar som rörs upp i samband med det oroliga världsläget. Hur kunde vi skapa utrymme åt det på den konstnärliga arenan i Dalarna? Vad kunde vi göra för de nyinflyttade kollegorna och hur hittade vi dem?

Vår rena övertygelse var, och fortfarande är (om än mer), att här finns mängder av erfarenheter, kompetens och berättelser att fånga upp och lyssna till. Och vi behöver plattformar för att mötas. Efter hand utkristalliserades vårt arbete och resulterade i utställningen Transition, som under hösten 2016 visas på Leksands Kulturhus, och i KiD-nätverk som nu startats och verkar i hela länet. Två projekt som på flera sätt tangerat och gett energi till varandra. Delar av utställningen kommer att flyttas till Konsthallen Meken under nästa vår och kanske får vi även se den i olika format eller spår av den på andra platser. Nätverket som vi skapat har under denna korta tid åstadkommit en hel del, men är egentligen bara en boll som satts i rullning. Möjligheterna är många och arbetet kommer att leva vidare på många olika sätt. Vi har skaffat oss en hel del bra verktyg och lagt en grund för vidare arbete i organisationen.

UTSTÄLLNINGEN

I utställningen har vi samlat 14 internationella konstnärer. Deltar gör sju KiD-medlemmar som på olika sätt bor, verkar eller har en koppling till länet. Övriga sju konstnärer, baserade i andra städer och länder, har arbeten vi själva är väldigt nyfikna på och med glädje visar upp i denna konstellation. Gemensamt för alla medverkande är att deras konstnärskap och arbeten handlar om förflyttningar, den rörliga människan och föränderliga mänskliga landskap.

Under sommaren har vi haft ljudkonstnären Kate Carr på besök, som arbetar med fältinspelningar på platser runt om hela jorden. Carr skapar drömska dagsboksskildringar som går från det minimalistiska och inzomade formatet till mer arkitektoniska ljudbilder. Nu har vi förmån att ta del av hennes samarbetsprojekt – en påbörjad världskarta med ljud från öst till väst. I utställningen visar vi också en hel del film, både konstnärliga berättelser och mer av det dokumentära slag. Magdalena Dziurlikowska, Knutte Wester och Shwan Dler Qaradaki lyfter på olika sätt upp de spår som kan finnas kvar efter politiska konflikter, personliga uppbrott och förändringar. Dziurlikowska visar på hur det i vardagen kan ta sig uttryck mellan en mor och en dotter. Dler Qaradaki ställer frågan hur vi ska kunna förklara tragedierna för våra barn. Barnets perspektiv blir sedan förstärkt i Westers avgjutning på den sjuåriga flickan L som han gjorde efter en tids arbete på ett barnhem i Riga. I dessa verk spänner innehållet från det svåraste allvar till det mer humoristiska och alldagliga stretandet. Björn Olsson har i sitt verk riktat ljuset mot den pågående flykt människor idag tvingas göra för att ta sig över Medelhavet. Konturen på en av många båtar uppifrån har

etsats sig fast på näthinnan efter att ha visats i alla dagstidningar. Marieta Toneva behandlar också en bild, men som ett spår av en historia. Ett paket har färdats lång väg och under resans gång nästan trasats sönder. Hon ställer sig frågan vad som händer med vår personliga historia längs med vägen? Bakåt blickar även Johanna Hästö, en släkthistoria fylld av förluster och drömmar leder henne till Österbotten och en fysisk plats i ständig förändring.

I den platsbyggda installationen som Henny Linn Kjellberg skapat breder en ruin av tegel och skärvor ut sig. Likt ett fruset ögonblick, mitt i en explosion, har hon fångat upp tiden mellan då och nu. Vi kan nu bara ana konturerna av ett hem. Hemmet är också centralt i Lena Stenbergs verk - den flyttbara samiska bostaden. Nomadlivet som i dag kantas av det ständiga hotet mot renbeteslandet och bosättningarna i områden där gruvindustrin vill exploatera.

Pernilla Jansson och Hanna Nielsen ger båda en tredimensionell form till förflyttningar där ljuset på olika sätt blir närvarande. Nielsen tar oss också på en personlig tur från Våmhus till Casablanca, där hon med en skir metall gestaltar både frihet och sociala strukturer.

I de skulpturer som visas av Gabriel Jonsson och Thamer Al Zaidi – förkroppsligas våra relationer till krig. Vad gör det egentligen med oss människor? Verken har tillkommit i ett processarbete under en kortare tids konstresidens på ett asylboende i Garpenberg.

Slutligen har vi också en satellit-utställning på Ludvika Konsthall. Där visar textilkonstnären Hållams Linnea Henriksson sitt arbete Ur Sjöbergen. Det tar avstamp i en plats där en grupp EU-migranter tidigare varit bosatta, men som efter en brand blivit avspärrad och obeboelig. Henriksson undersöker platsen i nära dialog med naturen.

Vi har alla en relation till mänsklig förflyttning, har upplevt separation och nya platser, har själva tagit del av politiska konflikter eller har någon i vår närhet som har det. Olika material, metoder och ingångar representeras i Transition. En mångfald av konstnärliga uttryck som alla lyfter olika aspekter på en tematik. Jag har försökt skapa en rik utställningen som besökaren kan se som en plattform för att närma sig andras berättelser och därigenom även sina egna.

Wilken bra känsla det är att få ge samtidskonsten den här platsen i Dalarna!

Att leda projektet Transition och KiD-nätverk har varit en mycket spännande tid och jag har lärt mig mycket av alla de människor jag mött. Förutom att arbeta mer inkluderande och välkomnande har alla konstnärer inspirerat mig till vidare konstnärlig fördjupning. Men utan min kompetenta arbetsgrupp hade det aldrig gått. Ett stort tack till Johanna Hästö, Jovica Marceta, Matilda Haritz Svenson och May Lindholm!

Lina Sofia Lundin, Konstnär, pedagog och curator för utställningen

THE ORIGINS

The idea of the exhibition's theme grew out of a conversation the artists Johanna Hästö, Matilda Haritz Svenson, Jan Lindholm and I had when we met at the beginning of the year. We discussed how we could approach the issues that have come about as a result of the turbulent world situation. How could we create space for this in the artistic arena in Dalarna? What could we do for our newly arrived colleagues and how we could collaborate with them?

Our clear conviction was and still is (indeed even more so now) that there are a lot of experiences and skills to capture and stories listen to. And we needed a stage where we could come together. Gradually our project crystallised and resulted in the exhibition entitled Transition which is being put on show in the autumn of 2016 by Leksand's Kulturhus and the KiD network which operates throughout the county. Two bodies complimenting and bringing energy to each other. A work that has only really just started, and that in various ways will continue to live on. Parts of the exhibition will be moved to Konsthallen Meken next spring and maybe we will see it in different formats, or aspects of it, in other places. The network which we have created during this short period has achieved a lot, but really the ball has only just been set in motion. We have acquired excellent tools and laid the foundation for further work within the organisation.

THE EXHIBITION

For the exhibition we have gathered together 14 international artists. Seven of the participants are KiD members who live, work or have connections with the county. The other seven artists are based beyond here, in other cities and countries, and have work which we are very curious about and are delighted to include and display in our group. Common amongst all contributors is that their art and work is about movement, the moving people and changing human landscape. During the summer, the sound artist Kate Carr visited us, working with field recordings from places around the world. Carr creates dreamlike diaries which go from the minimalist and a micro perspective to more architectural sound displays. Now we have the privilege to include part of her collaborative projects - a cross section of the world with audio from east to west. In the exhibition, we also show a fair amount of film, both artistic stories and documentary. Magdalena Dziurlikowska, Knutte Wester and Shwan Dler Qaradaki in different ways highlight the trail that can result after political conflicts, personal liberation and change. Dziurlikowska shows how everyday life can be expressed between a mother and a daughter. Dler Qaradaki asks how are we going to explain the tragedies to our children. The child's perspective is then reinforced in Wester's cast of the seven year old girl L which he created after a spell of work at an orphanage in Riga. The contents of these works range from the toughest and most serious to the more humorous and everyday struggle.

Björn Olsson has highlighted in his work the journey people are currently forced to make in order to cross the Mediterranean. The picture in the newspapers taken from above showing the

outline of one of the many boats etched itself into his mind's eye. Marieta Toneva also deals with a picture, but a story of a trail. A package has travelled a long road and along the way it almost splits open. She asks the question, what happens with our personal history along the way? Johanna Hästö also glances backwards, a family history full of loss and dreams lead her to Österbotten and a physical place in constant change.

Henny Linn Kjellberg's installation, which was created on site, is a ruin of bricks and protruding shards. Like a frozen moment, caught in the midst of an explosion, she has captured the time between then and now. We are left to imagine the outline of a home. The home is also a central theme of Lena Stenberg's work - the movable Sami dwelling. Nomadic life today is defined by the constant threat to the grazing land and settlements in areas exploited by the mining industry. Both Pernilla Jansson and Hanna Nielsen provide a three dimensional shape to movement where the light is present but in different ways. Nielsen takes us on a personal tour from Våmhus to Casablanca, her sheer metal piece depicts both freedom and social structures.

The sculptures by Gabriel Jonsson and Thamer Al Zaidi embody our relationships to war. What really makes us humans? The works are the result of a short term art residency at an asylum seekers' home in Garpenberg.

Finally, there is also an extension of the exhibition at Ludvika Konsthall. Here textile artist Hållams Linnea Henriksson shows her work From Sjöbergen. It is from a place where a group of EU migrants had once lived, but after an fire attack attack the centre was boarded up and deemed uninhabitable. Henriksson examines the place in close dialogue with nature.

We all have a relation with human movement, have experienced separation and new places, have ourselves taken part in political disputes or have neighbours who have done so. Different materials, methods and inputs are represented in Transition. A diversity of artistic expression that takes up the different aspects of the theme. I have tried to create a rich exhibition, the visitors have a stage on which they can draw closer to other people's stories and thus their own.

What a great feeling to be able to give contemporary art this location in Dalarna! To lead the project Transition and KiD networking has been very exciting and I have learned a lot from all the people I have met. Furthermore, welcoming and working closely with all the artists has inspired me to continue further with the artistic development. But without my group of skilled work colleagues none of this would have happened. Many thanks to Johanna Hästö, Jovica Marceta, Matilda Haritz Svenson and May Lindholm!

Lina Sofia Lundin,
Artist, educator and curator of the exhibition

KONST I DALARNA (KiD) är en fristående intresseorganisation som organiserar ca 100 av länets yrkesverksamma bild- och formkonstnärer.

KiD bildades 1995 och har under de senaste åren arbetat för att vara ett aktuellt och aktivt organ i länet genom att bilda nätverk och knyta kontakter inom yrkeskåren. Många flyttar hit, flyr hit, verkar här ibland eller gör nedslag här. KiD-nätverk är ett integrationsprojekt, där vi uppsöker kollegor bland de som flyr till länet och erbjuder ett nätverk. För att yrkesidentiteten ska vara stark och den verksamme ska hitta nya arenor behöver kollegor träffa varandra oavsett bakgrund.

I kommuner och på förvaltningar finns ständigt nya människor, nya befattningar och nya ansvarsområden. KiDs ambition är att vara en samtalspartner och ett stöd för administratörer och strateger, samt bidra till att samtida spännande bildkonstinitiativ tas i länet. Vi vill bidra till att bild- och formkonstnärer kan vara yrkesaktiva och bosatta i Dalarna delvis eller permanent. Länets planerare och utvecklare kan se oss som ambassadörer och anlita vår kompetens i nya sammanhang.

Det är med stolthet och glädje vi samarbetar med Vägskäl för att sätta fokus på förflyttningar i både mental och fysisk mening.

May Lindholm, ordförande
<http://www.konstidalarna.se/>

KONST I DALARNA (KiD) is an independent association that collaborates with about 100 of the county's professional visual artists and craftsmen.

KiD was formed in 1995 and through its work establishing contacts and networks within the profession it has, in recent years, developed into a very relevant and active body in the county. Many people are moving to the region, some are refugees from abroad. The KiD network is also an integration project and we look for potential colleagues amongst the refugees and we offer them the possibility to network. In order for the professional identity to be strong, the artists need new arenas where they can meet each other irrespective of their backgrounds.

In the municipalities and departments there are always new people, new roles and new responsibilities. KiD's ambition is to be a forum and a support for administrators and strategists, as well as helping to bring in exciting contemporary visual arts into the county. We want to assist visual artists so that they have the chance to be professionally active in Dalarna. The county's planners and developers can see us as ambassadors and employ our expertise in new contexts.

It is with pride and pleasure we are collaborating with Vägskäl, focussing on "movements" in both the mental and physical sense.

May Lindholm, Chairwoman

<http://www.konstidalarna.se/>

(f. 1977 i Brisbane, Australien) är utbildad vid Sydney universitet. Hon bor och verkar i London. Carr undersöker skärningspunkter mellan ljud, plats, och känslomässighet både som konstnär och curator sedan 2010. Hennes arbete har tagit henne från polcirkeln till Sydafrikas gränsområden, med stopp på Thailands landsbygd, i fiskebyar på Island och regnskogar i Mexiko. Dessutom har hon gjort omfattande utforskningar av Västeuropa, Irland och de brittiska öarna. Hon driver skivbolaget Flaming Pine med säte i London. Hennes projekt Tiny Portraits är små ljudtolkningar av minnets platser. Hon frågar sig vad som förenar ljud och plats, då dessa båda begrepp ofta klumpas samman. Olika platser låter olika, eller påverkar ljud som finns där på ett särskilt vis, men på vilka sätt kan ljud verkligen fånga och förmedla en plats? Är platser något som över huvud taget kan fångas? Fältinspelning har länge uppehållit sig vid att försöka fånga platsers kärna, men varje försök att göra detta resulterar oundvikligen, genom inspelningsprocesser, komposition och lyssnande, i skapandet av en helt ny plats. I Tiny Portraits ber konstnären varje deltagare att uppehålla sig vid kopplingar och fränkopplingar mellan ljud och platser, representation och uppfinnande, genom att börja i något litet, undanskymt eller förbisett. Deltagarna ombeds att "fråga ut" platsen genom användande av ljud. Verken vill inbjuda till att i stillhet och med fantasi lyssna, för tillsammans skapar vi nya platser, nya kopplingar och tystnader utifrån dessa bortglömda och dolda rum.

KATE CARR

www.gleamingilverribbon.com, www.flamingpines.com/tiny-portraits/

(b. 1977 in Brisbane, Australia) holds her education from the University of Sydney. She lives and works in London. Carr has been investigating the intersections between sound, place, and emotionality both as an artist and a curator since 2010. Her work has taken her from the Arctic circle to the borderlands of South Africa, with stops in rural Thailand, fishing villages in Iceland, and rainforests in Mexico, along with extensive explorations of western Europe, Ireland and the British Isles. She runs the Flaming Pines label based in London. Her project Tiny Portraits is small renderings of place in memory and sound. She asks herself what connects sound and place, two terms often thrown together. Different places sound differently, or may shape the sounds that enter them in particular ways but in what ways is sound actually able to capture and convey place? Is place something to be captured at all? Field recording has long been centred on place, but any attempt to retain the essence of a site through sound inevitably results, via the processes of recording, composition and listening, in the creation of somewhere new. Tiny Portraits asks each participant to dwell on these connections and disconnections between sound and place, representation and invention by starting somewhere small, somewhere overlooked or obscure, and to interrogate this site using sound. In listening to these pieces we ask you to bring only some stillness and imagination, as together we create new places, connections and silences out of these traces of forgotten and hidden sites.

(f. 1975 i Warszawa, Polen) är utbildad på Stockholms Universitet och Konstfack. Bor och arbetar i Stockholm.

I triptyken som handlar om Dziurlikowskas relation till sin mamma undersöker hon tre olika perspektiv. I filmen *Mother of Pearl* spelar hon sig själv och sin mamma där samtalen ofta kulminerar i konflikter som ter sig humoristiska och bisarra för en utomstående, där all dialog i filmen också har utspelats i verkligheten. I den andra filmen *Porcelain Princess* är mamman själv med och vi får följa deras samtal, hur de inte kommer överens, hur de skrattar åt varandra, blir arga men också sluter fred. I den sista filmen *Polish Palace* ger hon bakgrundshistorien till deras relation. Berättelser om Polen flätas ihop med minnet av den stora resan de gjorde när de bytte land.

Alla filmerna är gjorda av Magdalena Dziurlikowska i samarbete med Niklas Rydén och producerade med stöd från Konstnärsnämnden.

MAGDALENA DZIURLIKOWSKA

www.dziurlikowska.se

(b. 1975 in Warsaw, Poland) studied at Stockholm University and the University College of Arts, Crafts and Design. She lives and works in Stockholm.

In the triptych, which is about Dziurlikowska's relationship with her mother, she examines three different perspectives. In the film *Mother of Pearl* she plays herself and her mother where their conversations often culminate in conflicts that seem humorous and bizarre to an outsider. The dialogue in the film has also taken place in reality. In the second film, *Porcelain Princess*, the mother herself participates, and we follow their conversations, how they disagree, how they laugh at each other, get angry, but also make peace. In the third film, *The Polish Palace*, she gives the background story of their relationship. Stories of Poland intertwine with the memory of the important journey they made when they moved country.

All the films are made by Magdalena Dziurlikowska in collaboration with Niklas Rydén and produced with the support from The Swedish Arts Grants Committee.

(f. 1977 i Kurdistan) är utbildad konstnär i Irak och Norge. Han bor och verkar i Oslo, Norge. Genom sitt arbete hoppas han kunna ge en förståelse för olika problem som kan uppstå i vår multikulturella värld. På samma gång vill han sätta ljus på sina tvivel, rädslor, men också sin längtan efter ett liv i demokrati. Den stora förhoppningen och önskan är att främja nya tankar och synvinklar i diskussioner, i relation och opposition till det politiska samtalet, och i relation till den populärkulturella omgivningen. Det intressanta tycker han är att granska de komplexa faktorer som skapar den mänskliga identiteten i vår tid. I den starka skildringen *To my Children* berättar han i ett brev till sina barn om hur det är att ha lämnat ett kringshärjat land, det smärtsamma i att andra barn försätter att utsättas för våld och övergrepp och om spillrorna som idag finns kvar av de platser han tidigare känt. I verket *Norwegian Code* ger han på ett mer upplyftande sätt instruktioner och tips till immigranter om hur en socialt kan ta sig fram i den norska kulturen. Något som ofta är osynligt för den invigde men som blir humoristiskt när det synliggörs.

SHWAN DLER QARADAKI

www.qaradaki.com

(b. 1977 in Kurdistan) trained as an artist in Iraq and Norway; he now lives and works in Oslo, Norway. Through his work, Qaradaki hopes to provide us with an understanding of the different problems that can occur in our multi-cultural world. At the same time he would like to shed light on his own doubts and fears, as well as his wish for a life in democracy. Qaradaki's aim and great hope is to promote new thoughts and viewpoints through discussions, in relation to - and in opposition to - the political discourse and in relation to the pop culture surroundings. What is interesting for him is to scrutinise the complex elements that constitutes contemporary human identity.

In the strong portrayal *To my Children*, Qaradaki tells in a letter to his children about his experience leaving a country torn apart by war, about the painful knowledge that children are still exposed to violence and abuse and about the remains of places he had previously known. In the art piece *Norwegian Code*, he gives humorous instructions and advice to immigrants on how, in social situations, they will be able to understand the Norwegian culture. These are insights which those already in the society may not even perceive, but they are humorous when pointed out.

(f. 1984 i Säter) är utbildad på konsthögskolan i Umeå. Hon bor och arbetar i Säter. Hennes arbete spänner över ett brett fält med teckning, performance, video, text och textil. Begrepp som inuti-utanför, närhet-avstånd och frågor om hur vi förhåller oss till vår historia, samtid och framtid är ofta närvarande i hennes arbete. Hästö var en gång en ö i Österbotten i Finland, ett landskap i ständig förändring till följd av en påtaglig landhöjning efter den senaste istiden. I verket Hästö landhöjning: Här är vi nu sätts landhöjningens obönhörliga kraft i relation till en personlig släkthistoria av förflyttning, krigsberedning, förluster och drömmar.

JOHANNA HÄSTÖ

johannahasto@gmail.com

(b. 1984, Säter), studied at Umeå Art Academy. She lives and works in Säter. Hästö's work covers a wide artistic range, from drawing to performance, video, textile, sound and text based pieces. Concepts of inside-outside, closeness-distance and questions of how we orient ourselves in the past, present and future are often evident in her work. Hästö was once on an island in Österbotten in Finland, a landscape in constant flux as a consequence a significant uplift of the land after the last ice age. In the work Hästö landhöjning: Här är vi nu the postglacial uplift's inexorable force is related to the family's personal history of mobility, facing wartime memories, of loss and dreams.

(f. 1975 i Hallstavik) har en magisterexamen från Institutionen Keramik och Glas på Konstfack. Hon bor och arbetar i Smedjebacken.

Jansson kallar sig konsthantverkare då hennes arbeten ofta befinner sig i gränslandet mellan konst, konsthantverk och ibland design. I sitt konceptuella arbete intresserar hon sig för vardagliga objekt i sin omgivning. Ofta är det inredningsdetaljer som hon plockar ut ur sitt sammanhang och experimenterar med, både uttrycksmässigt och som material. Lekfullhet och poesi är två komponenter i hennes arbete som man ofta känner igen.

I verket Vandring har Pernilla arbetat med förflyttning, där materialet och formerna fått följa sin nyfikenhet att röra sig vidare. Ljusen har inte brunnit ner som de brukar utan istället sträckt på sig och förlängts. Fortfarande kan vi identifiera objektet även om de ter sig på ett sätt vi inte är helt vana vid.

PERNILLA JANSSON

www.pernillajansson.se

(b. 1975 in Hallstavik), has her Masters in Ceramics and Glass, University College of Arts, Crafts and Design in Stockholm. She lives and works in Smedjebacken.

Jansson works in the field of applied art. She has an interest in the everyday objects she finds around her. With her conceptual approach, she takes them out of their normal context and experiments with them – both expressively and materially. Playfulness and poetry are two components which often feature in her work.

In the art piece Vandring (“Wandering”) she works with movement, where material and shapes of a chandelier follows the natural motion. The candles, instead of burning down, have stretched and extended. We can still identify the object even though it acts in a unfamiliar way.

(f. 1974 i Stockholm) är utbildad vid Danmarks Design Skola Bornholm och Konstfack i Stockholm. Hon bor och arbetar i Uppsala, Sverige.

Installationen *Stillbild* utgörs av en ruin av tegel och tegelskärvor, med huvuddelen av verket placerat på golvet men även med hängande rörliga delar som fångar ett ögonblick, en rörelse i tiden. Som en stillbild av en explosion. Som de flesta av Henny Linn Kjellbergs keramiska installationer är även denna glest uppbyggd, storskalig och förmedlar en scenliknande känsla när den aktiveras av det omgivande ljuset och betraktarnas rörelser och skapar ett rum där linjerna mellan den fysiska existensen och den omgivande infrastrukturen suddas ut. Verket beskriver begreppen hem, flykt, tid och av vårt fundamentala behov av skydd och det mänskliga sökandet efter en trygg tillvaro men även vikten av hågkomst. Genom att belysa länken mellan historia och samtid vill verket knyta an till den konfliktsituation som råder i världen idag och samtidigt återspegla människans villkor genom historien.

HENNY LINN KJELLBERG

www.hennylinn.se

(b. 1974 in Stockholm) studied at Denmark's Design School Bornholm and at University College of Arts and Craft in Stockholm. She lives and works in Uppsala, Sweden.

The installation *Stillbild* ("Still") comprises a ruin of bricks and shards of earthenware tiles, with the main piece of the work placed on the ground, with other parts hanging, moving objects that capture a moment, a movement in time. Like a still from an explosion. As with most of Kjellberg's ceramic installations, this work is also sparsely constructed and large scale and conveys a stage-like feel when activated by the ambient light and the movements of the viewers, creating a space where the line between our physical existence and the surrounding infrastructure is blurred. The piece describes the notion of home, flight, refuge, our fundamental need for protection and the human search for safety. But also there is the importance of remembrance. By illustrating the link between history and the present time the piece aims to reflect both upon the conflict situation in today's world and Man's overall condition through history.

(f. 1981 i Sverige) utbildad konstnär i London, bor och verkar i Orsa, Dalarna. Med intresse och nyfikenhet för hur man kan kommunicera tankar och ideer genom objekt, och en passion för skapande arbetar Hanna med skulptur, kropprelaterade objekt, foto och video. Arbetena triggas bland annat av frågeställningar omkring existens, relationer, världssyn och hur detta kan gestaltas i våra offentliga rum. I en dagboksanteckning under produktionen av arbetet Movement skriver hon:

Våmhus- Casablanca 2016

Variation och mångfald, ett levande samhälle. För mig som inte lever mitt vardagliga liv här och som till stor del inte berörs av de sociala, kulturella och religiösa koderna och begränsningarna, kändes den här upplevelsen, på vissa plan, som en slags frihet. Frihet i att känna sig levande. Frihet till nyfikenhet, interaktiva möten i offentliga rum, organiska rörelsemönster, tider och möten.

Känslan kan antagligen finnas eftersom min grundläggande trygghet som individ och människa finns i Sverige. I ett samhälle där jag vet att jag har mina rättigheter som kvinna, som människa, friheten att uttrycka mig som jag vill. I det okända känns lager av främmande strukturer, kulturella och sociala förväntningar, restriktioner och mönster. Jag vet att det finns där, jag har läst om det. Men ändå är formerna nästintill osynliga.

HANNA NIELSEN

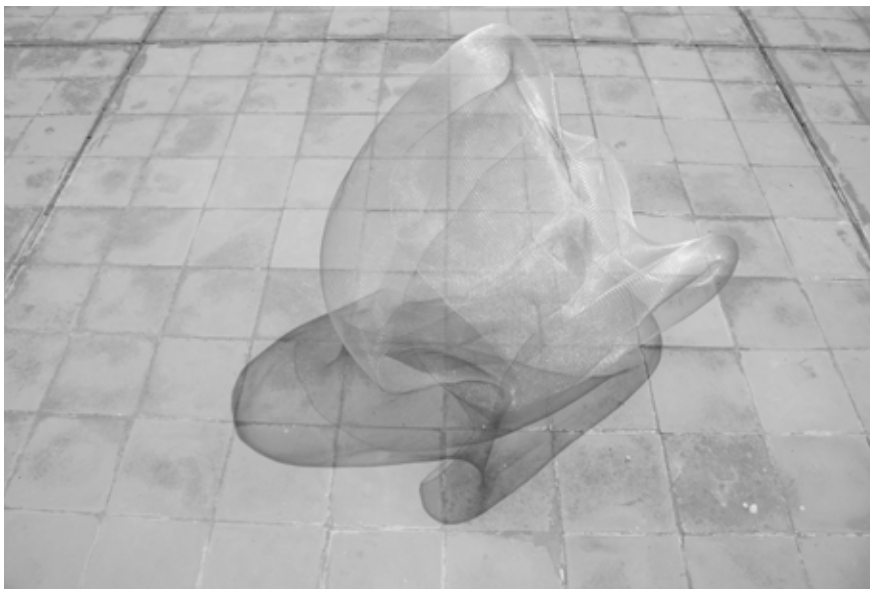
www.hannanielsen.com/

(b. 1981 in Sweden) studied art in London. She lives and works in Orsa, Dalarna.

With an interest and curiosity about how to communicate thoughts and ideas through objects, and with a passion for creating, Hanna works with sculpture, body-related objects, photo and video. The work triggered, amongst other things, questions about existence, relationships, a view of the world and how this can be portrayed in our public spaces. In a diary kept at the time when Movement was in production, she wrote:

Våmhus-Casablanca 2016

Variety and diversity, a living community. I, who do not live my daily life here, and am not greatly affected by the social, cultural and religious codes and restrictions, gain from this experience a certain kind of freedom. Freedom to feel alive. Freedom to have curiosity, interactive meetings in public spaces, organic patterns of motion, time and encounters. The feeling presumably exists because of my basic security as an individual person in Sweden. In a society where I know I have my rights as a woman, as a human being, the freedom to express myself as I wish. There beyond, there seem to be layers of foreign structures, cultural and social expectations, restrictions and patterns. I know that they are there, I've read about them. But still their formations are barely perceptible

(f. 1976 i Sverige) är utbildad vid Malmö Konsthögskola och Det Kongelige Danske Kunstakademi i Köpenhamn. Han bor och arbetar i Malmö och Kloster.

I Olssons arbete intresserar han sig för processer i naturen där våra relationer till tid och omgivningar utforskas. Hans arbete kan beskrivas som tidskrävande och sträcker sig ofta över längre perioder, var varje sekund och rörelse blir värdefull och ger en påminnelse om den tid som ständigt går ifrån oss. Han försöker ta fram och göra det allmängiltiga personligt som registrerar och visar upp den enskildes subjektiva upplevelse av sitt liv och sin tillvaro.

I verket Uropa har han arbetat med bilden av den pågående flykten över medelhavet. En drönarbild på en båt från en dagstidning etsades sig fast och karvades fram i träsnittet. Trycket har varsamt reproducerats på ett stycke tyg som Olsson införskaffade under en vistelse i Kairo. En egyptisk bomullväv som han utan problem kunde förflytta med flyg över havet, för en bråkdel av kostnaden vad en människa som flyr betalar för samma sträcka med båt.

BJÖRN OLSSON

www.bjornolsson.info

(b. 1976 in Sweden) studied at Malmö Konsthögskola and Det Kongelige Danske Kunstakademi in Copenhagen. He lives and works in Malmö and Kloster.

Olsson is interested in the processes in Nature where our connections to time and the surroundings are explored. His work can be described as time consuming and often extends over long periods, where every second and movement becomes valuable, reminding us that time is constantly passing us by. He tries to collect what is universal and make it personal, thus registering and displaying the individual's subjective experience of life and existence.

In the piece Uropa he has worked with the image of the current flight of people across the Mediterranean. A photo of a boat, taken from a drone, which appeared in a newspaper became etched in Olsson's mind and was the inspiration for a wood cut. A print was then carefully reproduced on a piece of fabric that Olsson had acquired during a stay in Cairo. A piece of woven Egyptian cotton which he was able to easily transport by air over the sea for a fraction of the cost that a person fleeing pays to travel the same distance by boat.

(f. 1961 i Kiruna) är utbildad på Konstfack. Hon bor och arbetar i Kiruna. Hennes konstnärliga arbete har ofta rört sig mellan att skildra historiska reflektioner och politiska frågor. Hon arbetar främst med tredimensionella verk, skulpturala objekt, installationer och fotografi. Natur, kultur, identitet och frågor om tillhörighet är ofta teman Stenbergs konstnärliga arbete uppehåller sig runt. Hon undersöker hus, hem och det vi bär inom oss - känslan av tillhörighet, det spår som leder dit och det avtryck som vi lämnat efter oss. Stenbergs verk *Mobilitet* handlar om förr och nu. Om gamla boplatser som förändrats och blivit moderna bosättningar som man byggt permanenta hus och hem på. Ändå pågår nomadlivet fortfarande till viss del. Husen och stugorna är många, idag flyttar man emellan istället för att packa ihop och ta med. Hotet finns där ständigt – hotet mot renbeteslandet och bosättningarna i områden där det finns fyndigheter dolda i marken. Gruvindustrin som vill förändra och flytta bort, förstöra bosättningar och renbetesmark. Många samer har levt i generationer på mark som man har prospekterat och sökt malm på. Vart går gränsen för brytbart? Hur värderar man mark? Varför har exploatörerna så stor makt?

LENA STENBERG

<http://lenastenberg.se.sitebuilder.loopia.com/>

(b. 1961 in Kiruna, Sweden) studied at Konstfack. She lives and works in Kiruna. Her artistic work has often moved between portraying historical reflections and political issues. Hers are mainly three dimensional works, sculptured objects, installations and photography. Nature, culture, identity and issues about belonging are often reoccurring themes in Stenberg's artistic work. She examines houses, homes and what we carry within us - the feeling of belonging, the path that leads there and the footprint that we leave behind us. Stenberg's work *Mobility* is about the past and present. Where old settlements have been altered, transformed into modern settlements with permanent houses and homes. Yet the nomadic life still continues in some way. Now we have many homes - our houses and cottages - and we move between them, rather than pack up them up and take them with us. The threat is ever present - the threat to reindeer grazing lands and settlements in areas where resources lie hidden in the ground. The mining industry wants to enforce change and eviction, destroying settlements and grazing land in the process. Many Sami have lived for generations on the land that is now being prospected for ore deposits. Where is the breaking point of this fragile line? How do you value land? Why do developers have so much power?

(f. 1968 i Sofia, Bulgarien) är utbildad på Konstakademien i Sofia. Hon bor och arbetar i Grycksbo. Toneva rör sig mellan det två- och tredimensionella berättandet där mediet växlar mellan textil, emalj och screentryck. Minnen, drömmar och bilder gestaltas med linjer, färg och struktur. I arbetet med Förflyttningar II, III och Efter färden I tar hon avstamp i en berättelse om ett postpaket fyllt med böcker, som skickats mellan två platser. Fyllt med historia trasas det nästan sönder längs vägen men trots stora hål lyckas varje bok lyckosamt nå sin destination. Hon ställer sig frågor som: Vad är det vi bär med oss när vi förflyttar oss och vad händer med vår personliga historia på vägen? Vem eller vad kan berätta om vilka vi är när vi lämnar en plats för en annan? Kan våra ägodelar berätta om oss när vårt språk inte räcker till? Det handlar om sakernas ordlösa berättelse för att skapa samband mellan då och nu, där och här.

MARIETA TONEVA

www.marietatoneva.se

(b. 1968 in Sofia, Bulgaria) studied at the Academy of Fine Arts in Sofia. She lives and works in Grycksbo. Toneva moves between the two and three dimensional narrative where the medium changes between textile, enamel and screen printing. Memories, dreams and images portrayed by lines, colour, texture. In the work *Movements II*, *Movements III* and *After the journey I*, she takes as a starting point a story about a package filled with books which is being sent between two places. It is full of history, however, along the way it is torn open and almost falls apart. Despite this, the books successfully reach their destination in tact. She sets forth questions like: What is it that we carry with us when we move and what happens with our personal history along the way? Who or what can tell about who we are when we leave one place for another? Can our possessions tell about us when our language is insufficient? The things, the wordless story creating the connection between then and now, there and here.

(f. 1977) är utbildad på Konsthögskolan i Umeå. Han bor och verkar i Umeå.

Wester skildrar samhällets otillräckligheter genom att arbeta tillsammans med människor som på olika sätt drabbats av systematisk orättvisa. Han använder sig av video, skulptur och installation. Ofta inleds projekten med att han flyttar sin verksamhet till en plats där individer lever långt borta ifrån en medial radar, som barnhem eller flyktingförläggningar. Väl på plats bjuder han in till en öppen ateljéverksamhet där skapandeprocessen sker i tätt samarbete med de människor som verken kommer att handla om.

Tillsammans med en grupp sjuåringar på barnhemmet Ziemeli i Riga arbetade han med att skapa ett monument för de barn som annars inte får synas eller ta plats. Verket *Awaiting Transition (Monument without a home II)* är en avgjutning av flickan L som i den skapande stunden vävs samman med en historia om Westers egen farmor som 100 år tidigare adopterades bort. Den lilla gestalten saknar fundament och balanserar på någon slags flätad skör konstruktion. Så flätas också frågor om tillhörighet, migration, plats - om att bli avvisad och önskad. I utställningen visas skulptur och tillhörande video.

KNUTTE WESTER

www.knuttewester.se/

b.1977) studied at Konsthögskolan in Umeå. He lives and works in Umeå.

Wester depicts society's shortcomings by working together with people who are affected in different ways by systematic injustice. He uses video, sculpture and installation. Often he embarks on projects that are far away from the media's radar, such as orphanages or camps for refugees. Once on site he sets up an open studio and together, in close co-operation with the people who are subject of the work, they create their piece.

Along with a group of seven year olds at the Ziemeli orphanage in Riga, he worked to create a monument for those children who would otherwise be unseen or given scant attention. The work *Awaiting Transition (Monument without a home II)* is a cast of the girl L which Wester created, interweaving in it the story about his own grandmother who was adopted 100 years earlier. The small figure does not have a base and balances on a sort of fragile braided construction. Thus intertwined are the questions regarding belonging, migration, location - to be rejected and desired. The exhibition features sculpture and an accompanying video.

SIDA VID SIDA

Nätverksarbetet möjliggjorde att vi kunde genomföra ett konstresidens vi valt att kalla Sida-vid-Sida. Vi förde samman två konstnärer med olika bakgrund för att arbeta i samma ateljé med varsitt projekt under en veckas tid. Vi tänkte att de under arbetets gång, i pauserna och över lunchen, på vägen hem skulle hamna i samtal som kunde berika deras olika arbeten. Vi vågade tro att materialtekniska lösningar och erfarenheter kring detta skulle diskuteras som i sin tur kan öka kompetensen för alla inblandande. Konstnärerna först ut att göra residens var skulptörerna Thamer Al Zaidi och Gabriel Jonsson som valde att utgå från asylboendet i Garpenberg. Under sin arbetsvecka har de mötts i sitt gemensamma material - lera – och valt att arbeta specifikt med temat förändringar och vad krigssituationer gör med oss människor. Målet har inte varit att färdigställa några verk, utan att arbeta processinriktat och undersökande.

SIDE BY SIDE

Networking has enabled us to implement an arts' residency which we call Side by Side. We brought together two artists from different backgrounds to work with their projects in the same studio for a period of a week. We thought that while working, during breaks, over lunch and on the way home, that they would end up in discussions that could help enrich their respective works. We dared ourselves to believe that practical solutions and experiences about creating the art would be mulled over and thus skills would be enhanced. Our first resident artists were the sculptors Thamer Al Zaidi and Gabriel Jonsson, who chose to start with the refugee asylum home in Garpenberg. During their week's work they came together, using the same material - clay - deciding to work specifically on the theme of change and what conflict does to us humans. The primary goal has not been to complete a piece, rather it is an exploratory process.

Sida vid sida / Side by side/ - Gabriel Jonsson och Thamer Al Zaidi

(f. 1994 i Bagdad, Irak) är utbildad på University of Fine Arts i Bagdad. Bor och arbetar i Garpenberg. För Al Zaidi är konst en av de mest centrala mänskliga aktiviteterna. Han inspireras av både naturen omkring sig och uråldriga kulturer, till exempel den sumeriska. Genom sin konst vill han röra människors känslor och visa livets vackra sidor. Han menar att du som konstnär inte förändrar världen med vapen. Du förändrar den med din konst.

THAMER AL ZAIDI

Thamer_alzaidy@yahoo.com

(b. 1994 in Baghdad, Iraq) studied at the University of Fine Arts in Baghdad. Lives and works in Garpenberg. To me art is a most significant human activity. I get my inspiration both from the nature around us and ancient cultures like the Sumerians. Through my art I want to present the beautiful side of life as well to affect people's emotions. As an artist you don't change the world with weapons, you change it with your art.

(f. 1987 i Stockholm), utbildad vid Konstfack i Stockholm. Bor och arbetar i Hedemora. För Jonsson handlar konsten om att hoppas och tro på något flyktigt, osäkert, och att med hela sin vilja, kraft och kunskap försöka få något att bli verklighet. I hans konstnärskap arbetar han med de andliga och känslomässiga dimensionerna i livet. Han berättar historier, letar efter brännpunkter, blandar känslor och djuplodande tankegångar, lekfullhet och allvar.

GABRIEL JONSSON

<http://gabrieljonsson.se/>

(b.1987 in Stockholm), studied at Konstfack in Stockholm. Lives and works in Hedemora. To me art is about believing in something that is uncertain and fragile, and then using all your will, craft and skill to bring this something into reality as an artwork. As an artist I work with the spiritual and emotional aspects of life. I tell stories, look for focal points, I mix feelings with penetrating lines of thought, playfulness with severity.

SATELLIT UTSTÄLLNING/ EXHIBITION'S EXTENSION AT - LUDVIKA KONSTHALL

(född 1988 i Dalarna) är utbildad i textilkonst på Högskolan för Design och Konsthantverk och är verksam i Göteborg.

Genom platsrelaterade arbeten tar hon sig an frågor som rör plats, sammanhang, hemhörighet, identitet och minne. Utgångspunkten i arbetet ligger ofta i människans relation till plats och samspelet mellan människa, material och omgivning. Hennes arbete står i nära relation till hantverket där bearbetningar av material och objekt kan ses som textila läsningar av plats.

I verket Ur Sjöbergen, som visas på Ludvika Konsthall i hösten, sätts frågor om kroppens varande i relation till omgivning. Utgångspunkten för projektet är en plats på Sjöbergen i Göteborg där en grupp Eu-migranter tidigare var bosatta. Lägret utsattes i augusti 2015 för en fruktansvärd attack och platsen blev därmed avspärrad och obebodig. I arbetet är Hållams Linnea Henriksson i dialog med naturen och landskapet för att söka svar i de materiella lämningarna. Om handling och ansvar. Om existens och varande. Om läkning och om vad som kvarstår på platsen och i människan.

HÅLLAMS LINNEA HENRIKSSON

www.hallamslinnea.com

(b.1988 in Dalarna) studied textile at Högskolan för Design and Konsthantverk and now works in Göteborg. With her exhibited work she tackles the issues of location, context, creed, identity and memory. The starting point of the work is often Man's relation to place and the interaction between people, material and the environment. She works with materials and objects of a place and represents this process in textile.

With the work Ur Sjöbergen, which is being shown at Ludvika Konsthall during the autumn, she poses questions about the relevance of the body in relation to the surroundings. The starting point of the project is a place on Sjöbergen in Göteborg where a group of EU immigrants had once lived. In August 2015 the camp was subjected to a terrible attack and, thus uninhabitable, it was boarded up. In the work Hållams Linnea Henriksson has a dialogue with Nature and the countryside trying to find answers amongst the remains. About what happened and the answers. About life and the present. About what remains at the site and within a human.

SEMINARIUM LEKSANDS KULTURHUS

lördag, 15 oktober 2016

TRANSITION - Samtal och möten som förändrande händelser

Ett samtal – en rörelse från en punkt till en annan och allt är obönhörligt förändrat. När något uttalas upphör en tystnad. Om något förtigs är även det en gärning som sätter ramar för vad som sedan kan ske. Konstnärers sätt att orientera sig i världen varierar, men gemensamt är det initierade handlandet eller sökandet – att få specifika uttryck, situationer eller händelser att framträda. I en konstnärlig process görs val av många olika slag. Ibland sker valen omedvetet. Ibland medvetet. Men de val som görs ger tillsammans form åt något och detta något kommer att skilja sig från vad det annars kunde ha varit.

Ett konstnärligt språk har potentiellt ett annat handlingsutrymme än vårt talade och skrivna språk. Det är sällan lika avhängigt sådant som nationalitetsgränser. En konstnärlig hantering av det talade eller skrivna språket kan innebära en frikoppling som skapar möjligheter för kommunikation på nivåer där det mer vardagliga språket är begränsat. Men konstnärliga uttryck har givetvis också sina gränser. Ibland krävs särskilda referenser, ibland sociala eller intellektuella färdigheter för att få tillträde till själva konsten eller dess sammanhang.

Samtidigt är ett avgränsande i sig ett verktyg för att över huvud taget få något sagt eller gjort. Genom att skapa avgränsningar, ge ramar eller ge form, kan något uttryckas eller bli kommunicerat. Varje specifikt samtal behöver inte inkludera alla, men kanske kan vi bli mer uppmärksamma på hur vårt språk och våra sammanhang drar upp gränser och/eller öppnar upp.

Begreppet TRANSITION kan betyda övergång eller omvandling. Under seminariet delen av Vägskäl - Transition möts vi i ett samtal, ett försök till gemensamt tänkande med konsten som utgångspunkt. Vi har kanske en förväntan om att ta oss någonstans. Eller så lämnar vi det öppet. Hur som helst kommer alltid något att förändras, litet eller stort, när vi lyssnar och berättar.

Frågeställningar:

På vilka vis är- eller skulle konsten kunna vara en förändrande kraft i samhället? Ska/kan konsten vara integrerande? I så fall hur? På vilka villkor och varför? Kan konsten ha en motsatt verkan? Måste konsten alltid ha ett tydligt förannonserat ärende för att anses värdefull i dessa sammanhang? Vilken roll kan den konst spela som inte uttalat skapats i t.ex. ett integrationsssyfte?

Johanna Hästö, konstnär och moderator för seminariet

TRANSITION - Discussions and meetings that bring change

A conversation - a movement from one place to another and everything is inexorably transformed. When something is expressed, the silence ceases. If something is kept quiet about, that too is an act that sets the parameters for what may then occur. The artists' ways of orientating themselves in the world vary, but what they have in common is that they initiate or search for ways to enable specific expressions, circumstances or events to emerge.

In an artistic process many different kinds of choices are made. Sometimes the choices are taken unconsciously. Sometimes deliberately. But the choices made together give expression to something and this something will be different to what it would otherwise have been.

Artistic language is usually not fixed with the same measures of right and wrong as are, for practical reasons, our spoken and written languages. The artistic language is not necessarily constrained by factors such as national boundaries. Even an artistic handling of the spoken or written can involve a decoupling, thus creating possibilities for communication at other levels. But artistic expression also has, of course, its limits. Sometimes it requires particular references, social or intellectual abilities or keys to gain access to the artistic context.

We meet for conversation, storytelling and to listen in an effort to reflect together on art as a starting point. We may have an idea of where these movements will take us. Or else we just leave it open. Anyway, something will change, small or large, when we attempt a joint venture.

The debate:

In what way is or could art be a transforming force in society? Should or can art be a way to help integration? If so, how? On what conditions and why? Can art have an adverse effect? Should art always have a clear statement if it is to be considered valuable in these contexts? What role does art play if it is not about integration?

Johanna Hästö, artist and moderator for the seminar

NÄTVERKET

I KiD's nätverk har vi gjort ett stort uppsökande arbete för att hitta nyinflyttade kollegor. Arbetsgruppen, som består av mig, Matilda Hartiz Svenson och May Lindholm från Konst i Dalarna, har träffat konstnärer enskilt, i små och stora grupper med och utan tolkar i samband med ateljébesök, på konsthallar och under vernissager. Sedan starten och tills skrivande stund har vi nått fler konstnärer än vad vi först trott. Vi har fått se hur konstnärer möts och delar med sig av sina erfarenheter. Några konstnärer har särskilt funnit varandra som vänner, kollegor eller mentorer. Träffar och samtal har lett till att olika hantverk fått mötas, till nya praktikplatser, möjligheter att ställa ut sitt arbete och till ny arbetsglädje. Vi har även lyckats genomföra ett kortare residents för två konstnärer inom nätverket (Läs mer under Sida-vid-Sida) som vi upplevde var ett koncept väl värt att upprepas vid fler tillfällen. Vårt arbete med KID-nätverk har bara börjat och har under denna tid funnit metoder för att kunna arbeta mer inkluderande och välkomnande till våra nya kollegor.

Ett särskilt tack till Tomas Nylén, integrationssamordnare i Gagnef, som i början hjälpte oss att nå ut med vårt projekt bland länets integrationssamordnare. Ett stort tack till er som vill vara en del av nätverket och som på olika sätt bidragit, låt oss fortsätta i samma anda!

Lina Sofia Lundin, Konstnär, pedagog och curator för utställningen

THE NETWORK

In KiD's network, we have done a lot of outreach work to find colleagues amongst the new arrivals. The working group, comprising me, Matilda Hartiz Svenson and May Lindholm from Konst i Dalarna, have met artists individually, in small and large groups, with and without interpreters, in conjunction with visits to studios, art galleries and exhibition openings. From its inception up to the present time, we have reached more artists than we had expected. We have seen how artists meet and share their experiences. Some artists in particular have connected as friends, colleagues or mentors. Meetings and talks have led to the coming together of various craftsmen, new internships, opportunities to exhibit work and to new jobs. We also managed to establish a short residency for two of the artists in the network (read more in the Sida-vid-Sida); an experience well worth repeating in the future. Our work at the KiD network has only just begun, however, during this time we have found ways to work in a more inclusive manner and be welcoming to our new colleagues.

A special thanks to Tomas Nylén, integration co-ordinator in Gagnef, who at the start helped us to reach out with our project to the county's other integration co-ordinators. Many thanks to those of you who want to be part of the network and who contributed in various ways. Let us continue in the same spirit!

Lina Sofia Lundin, Artist, educator and curator of the exhibition

Ett stort tack till:

Utställande konstnärer, Landstinget Dalarna, Leksands Sparbank och alla andra som har hjälpt till med utställningens produktion.

Konst i Dalarnas projekt möjliggörs tack vare stöd från PostkodLotteriets Kulturstiftelse.

KiD KONST I DALARNA

Leksands
Sparbank

